

Το βαθύτερο νόημα των Χριστουγέννων (Αρχ. Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυκας Ι. Μ. Πατρών)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 26 Δεκεμβρίου, 2020

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι «ο Θεός αγάπη εστί» (Α' Ιωάν. 4, 16). Το σύμπαν και ο άνθρωπος είναι αποτέλεσμα της αγαπητικής κινήσεως του Τριαδικού Θεού προς τα έξω.

Η υψίστη, όμως, εκδήλωση της αγάπης Του προς το πλάσμα Του τον άνθρωπο και τη κτίση ολόκληρη πραγματοποιήθηκε με την Ενανθρώπιση του Θεού Λόγου. Αυτό το γεγονός δεν είναι απλώς ένα ιστορικό, θα λέγαμε, γεγονός, αλλά το υπέρτατο στοιχείο της Τριαδικής θείας Οικονομίας. Έτσι το ερμηνεύουν και το δέχονται οι απλανείς ερμηνευτές της Αγίας Γραφής, οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς μας λέγει: «Ὀντως, κατά την ενανθρώπισιν του Κυρίου ετελέσθη των παρά Θεού γεγονότων το άριστον ... το δε πάντων άριστον, μάλλον δε το μόνον όντως και ασύγκριτον άριστον, η ενανθρώπισίς έστι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού» (Μαντζαρίδης, Παλαμικά, 53).

Ο δε Ιερός Χρυσόστομος ευστόχως γράφει ότι ο Θεός ήλθε στην γη «ίνα σέ ποιήση υιόν Θεού [...] Εγεννήθη γάρ κατά σάρκα, ίνα σύ γεννηθής κατά πνεύμα [...] την παλαιάν τη καινή συνάπτων, την θείαν φύσιν τη ανθρωπίνη, τα αυτού τοις ημετέροις» (PG 57, 26).

Με τη Σάρκωση του Θεού Λόγου αποκαθίσταται η διασπασθείσα κοινωνία του πλάσματος μετά του Δημιουργού του. Ο θάνατος, στον οποίο είχε εισέλθει ο πεπτωκώς άνθρωπος, ήταν η στέρηση της ίδιας της ζωής. Ο Χριστός, όμως, έρχεται στον κόσμο και συναναστρέφεται με τους ανθρώπους «ίνα ζωήν έχωσιν και περισσόν έχωσιν» (Ιωάν. 10, 10). Αυτό το «περισσόν» δηλώνει ότι κατέστησε τους ανθρώπους αδελφούς και συγκληρονόμους. Επανέρχεται ο άνθρωπος στην κοινωνία μετά του Θεού και του συναθρώπου. Ξαναζεί.

«Ο Λόγος σάρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν» (Ιωάν. 1, 14). Ο Θεός ενώνεται μυστικώς με τον άνθρωπο τελείως, ασυγχύτως, όμως, ατρέπτως και αχωρίστως, όπως κηρύττει η Ορθόδοξος Δογματική. Με την κοινωνία αυτή ο άνθρωπος καταξιώνεται ως ύπαρξη. Υπάρχει, όταν είναι ενωμένος, μέσω των ιερών Μυστηρίων και της πνευματικής εκκλησιαστικής ζωής, με τον

Θεάνθρωπο Κύριό του και ζει στην κοινωνία αγάπης, που είναι η Αγία μας Εκκλησία, ως ζωντανό μέλος αυτής. Άλλωστε ο ίδιος ο Κύριός μας έχει διαβεβαιώσει: *«Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα εν εμοί μένει καγώ εν αυτώ»* (Ιωάν. 6, 53). Ο **Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος** έχει πει την θεολογικώτατη ρήση: *«Το γάρ απρόσληπτον, αθεράπευτον»* (PG 37, 181C).

Ας το ακούουν αυτό αφ' ενός εκείνοι που πιστεύουν και κηρύττουν ότι τα νοσήματα και τα πάθη της εποχής μας θα θεραπευτούν με τη δήθεν καταξίωση του ανθρώπου ως ατομικής οντότητας και αφ' ετέρου εκείνοι που είναι ενάντιοι στη συχνή συμμετοχή στη Θεία Κοινωνία. Ο **Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης** λέγει ότι όσο είναι απαραίτητη η υλική τροφή για τη διατήρηση της ζωής πόσο μάλλον *«η μετουσία του όντως όντος του αεί μένοντος και πάντοτε ωσαύτως έχοντος, εν τω είναι φυλάσσει τον μετασχόντα»* (PG 46, 173D).

Πρέπει, επιτέλους, να παραδεχθεί ο σημερινός άνθρωπος ότι δεν είναι αυθύπαρκτος, αλλά υπάρχει μόνον γιατί κοινωνεί μετά του Δημιουργού του, ο Οποίος είναι το «όντως όν».

Ευρίσκεσαι μέσα στην κοινωνία αγάπης, στην Εκκλησία, ζεις. Δεν υπάρχουν εκεί; έχεις πεθάνει. Κι αυτό γιατί, κατά τον **Μ. Βασίλειο**, *«ζωή Θεός, στέρησις δέ ζωής θάνατος»* (PG 31, 315A). Εκτός της κοινωνίας μετά του Θεανθρώπου, ο άνθρωπος δεν είναι πρόσωπο ούτε αληθινή εικόνα και ομοίωμα του Θεού, αλλά «προσωπείο». Γιατί, όπως τονίζει ο **Άγιος Γρηγόριος Νύσσης**, *«το εν τω όντι είναι αληθώς έστιν είναι»*. (J. McDonough, Brill [1962] v. 5, 62). Εδώ φανερώνεται η μεγάλη σπουδαιότητα και ο αποχρών λόγος της Ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού Πατρός, ο οποίος είναι η **αναδημιουργία, η «καινή κτίση», η Αγία μας Εκκλησία, η οποία αποτελεί το Θεανθρώπινο Σώμα Του. Μέσα σε αυτήν υπάρχει η αληθινή κοινωνία προσώπων, η κοινωνία αγάπης, η λύτρωσις, η σωτηρία, η κατά Χάριν θέωση.**

Κατακλείοντας, μπορούμε ανεπιφύλακτα να πούμε ότι η Σάρκωση του Θεού Λόγου είναι η εκκλησιοποίηση, η θεανθρωποποίηση και η Χριστοποίηση του ανθρώπου. Η συνειδητοποίηση και η βίωση αυτής της αληθείας είναι τα οντολογικά Χριστούγεννα. Για τον λόγο αυτό ας αναφωνήσουμε: *«Τα σύμπαντα σήμερα χαράς πληρούνται Χριστός ετέχθη εκ της Παρθένου».*